

KUTB'UN "HUSREV Ü ŞİRİN" YAZMASINDA

BULUNAN KAYITLAR*

E. İ. FAZILOV

1341-1342 yılında Kutb, Özbek Han'ın en büyük oğlu Tini-bek'e ve kızı prenses Hân Melik-hatun'a ithaf edilmiş olan, Nizâmi'nin "Husrev ü Şirin" mesnevisinin Horezmce versiyonunu yazmıştır.

"Husrev ü Şirin" mesnevisinin tek nüshası Paris, Bibliothèque Nationale (Manuscrits Turcs, Ancien Fonds, nr. 312)'de bulunmaktadır. Öyle görünüyor ki, Kutb, Balasagunlu Yûsuf'un "Kutadgu Bilig" adlı eserini biliyordu. Bunu da eserindeki kelime, grametik ve edebî benzerlik göstermektedir.

Bize kadar ulaşmış olan yazma, Kıpçak bozkırlarından gelmiş olan Berke Fakîh tarafından, 1383 yılının Nisan ayında istinsah edilmiştir.

Berke Fakîh, Kutb'un mesnevisine kendi şiirlerinden 51 beyti ilâve etmiştir.

O, aynı zamanda, bugüne kadar üzerinde ilmî bir çalışma yapılmayan ve Türkiye'de, Süleymaniye Küüt., Ayasofya bölümü, no 1016'da bulunan "Irşadü'l-mulük ve's-selâtin" (789/1387) adlı eserin de yazarıdır.

Kutb'un "Husrev ü Şirin" yazmasının tefsiri, incelenmesi ve neşri üzerinde A. N. Samoyloviç, F. Köprülü, E. Blochet, A. T. Tahircanov, Pelliot, A. İnan, A. Zaczckowski, H. Kun, E. N. Necib, Hamidov ve diğerleri çalışmışlardır.¹

Fakat, bunlardan hiçbiri, yazmanın ilk ve son sayfalarında bulu-

* Bu makale, *Zapis na Polyal Rukopisi «Hosrov i Şirin» Kutba başlığı ile*, Narodi Azii i Afrikii, 2, Moskova, 1972, s. 153-155'de yayınlanan Rusça aslından, Türkçeye, Nazif Hoca tarafından tercüme edilmiştir.

¹ Bu mesele hakkında literatür için bk. E. Fazilov, *Starouzbekskiy Yazik Horemyskiye Pamyatniki XIV veka (Eski Özbek Dili XIV. asırda Harezm eserleri)*, C. II, Taşkent, 1971, s. 12-13.

nan haşiyelere dikkat etmemiştir². Yazmanın kabının karşı sayfasının üst kısmında şu dörtlük bulunmaktadır :

Oğ atmağa sökek erkebçi yaħṣi
Miner atġa ayl ḥorgemçi yaħṣi
Söz aytib yetkirmegen erke sanalmas
Baġışlab bermegenden ebçi yaħṣi

“Ok atmak için cesur atlıya sahib olmak daha iyidir.
Atı terbiye etmek için örülümlüş kolan iyidir.
Söz verip yerine getirmeyen erkek sayılmaz.
Vadeden, fakat yerine getirmeyen erkekten kadın daha iyidir.”

Sunulan dörtlüğün yazısı “Husrev ü Şirin” yazmasının kendi metni ile dikkatli bir şekilde mukayese edildiği zaman her iki metnin birbirine benzerliği, bu dörtlüklerin yazarının Berke Fakih'in olduğu kanatını uyandırmaktadır.

Gerçekten kelimelerin terkibi (kelimeler : *sökek* “cesur; bk. Kâşgarlı Mahmûd’ta *sökmen* “cesur, yürekli”, *sökmeħlen* “cesur, yiğit olan”, *erkebçi* “atlı”, *ayıl* “kolan”, *ḥorgemçi* “örülümlüş”, *yetkir-* “sona getirmek, ifa etmek”, *ebçi* “kadın, karı”) ve imlâ (fiil : *yetkir-* ilk hecede *e* vardır *e* veya *i*, Kutb'un yazmasının metninde işaret edildiği gibi; yoktur. *sanalma* kelimesi iki sâd ile صناعه, metinde ise birinci her zaman *sin*, ikinci ise *sin* veya *z'dir*) dörtlüklerin ne müstensinin ne de Kutb'un kalemine aidiyetine kat'i bir tesbit imkânı vermiyor. Belki, yukarıda verilen haşiyelerin yazarı herhangi bir üçüncü şahıstır.

Aynı sayfanın aşağı kısmında iki satır yazılmıştır :

Mende Mecnūnning cunūnı sende Leylīnning ṭabi
Mende Ferhādnning firāki sende Şirinning lebi
“Bende Mecnūn'un deliliği, sende ise Leylā'nın sihirlemesi vardır.
Bende Ferhād'in ayrılığı, sende Şirin'in dudağı vardır.”

Sunulan satırların şekil ve muhtevasına bakılırsa, bir gazel başlamaktadır. Fakat gazelin devâmi ve onun yazarı bilinmemektedir.

Varak 1^anın üst kısmında da iki satır vardır.

Yüzüng şatracına baktum ‘aceblermen* bu leclacı
Ni hoş tüzmiş bu naṭ^c üzre abōnoslar birle ‘aci

² A. Zajaczkowski, *Najstarsza Wersja Turecka Husrav u Şirin Quſba* (*Kutban Hüsrev ü Şirin'inin Türkçe en eski nüshası*), Czes II. Facsimile, Warszawa, 1958, s. 2-3, 236-238.

* Metinde ‘aceblerim şeklinde dir.

“Senin şâh tavlosu yüzüne bakarak, tecrübeli bir ustâ gibi, o tavla da fiil kemiğinden figürleri zarif bir şekilde dizzidinden, ben hayret etmiştim”

Verilen imzasız beyit de bir gazelin başı olmaktadır. Bu beyit ayrı bir yazı ile yazılmıştır.

Bu beyitlerden sonra Şeyh Ulkavî'nin, gökyüzü yıldızlarına, onların yer değiştirmelerine ve on iki burca hasredilmiş ve zamanın yılının tayin edilmesi mümkün olan, Arapça şiirleri takip ediyor.

Varak 116^a'da “Husrev ü Şirin” yazmasının müstensihî Berke Fakîh b. Burakoz b. Kandûd b. Uku Kîfçâkî, yazmanın istinsah tarihini (yani : 785 hîri yılı, sefer ayının 25'i) vermektedir.

تَمَتْ بِعُونِ اللَّهِ وَحْسَنِ تَوْفِيقِهِ عَلَى يَدِ الْبَدِ الصَّيْفِ التَّحِيفِ الرَّاجِي غَفَرَانَ وَهُبَّ بَرَكَةُ ابْنِ بَرَكَةِ ابْنِ فَانْدُودَ ابْنِ أَوكُوكَ الْجَنْسِ الْقَبْحَاقِ فِي خَامِسٍ وَعَشْرِينَ مِنْ شَهْرِ صَفَرٍ سَنَةً حَمْسَةٍ وَثَمَانِينَ وَسَبْعِمِائَةٍ

Yanında Berke Fakîh'in Arapça yazılmış şu şiiri vardır :

كَتَبْتَ كِتَابِي بِخَطْ حِيلَ
أَخَافُ مِنَ الْوَتْ لَوْجَاءِ يَوْمًا
بِيَاعَ كِتَابِي بَشِّيْ قَلِيلَ

“Kitabımı güzel bir yazı ile yazdım.

Çok büyük çaba ve uzun ömür harcayarak,
Bir gün ölüm gelirse, korkarım
Kitabım az bir kıymet karşılığı satılacak”

bu beyitlerden sonra aynı manayı ihtiva eden şu Farsça dörtlük bulunmaktadır :

بَشَّبَاهَ تَارِيَكَ بِرُوزِ دَرَازِيَ
نَبَشَّتَمْ كِتَابَمْ بَنَازِ وَنِيَازِ
فَرَوْشَنَدْ كِتَابَمْ بَنَخِ يَيَازِ
مِنْ أَنْ هَرَكَ تَرَسَمَ كَهْ كَيْدِ فَرَازَ

Yazmanın 117^b sayfasında Arapça şu dörtlük yer almaktadır :

العمر مضى و فاني المطلوب
لا القلب اطاعني ولا الحبوب
يا يوسف الحسن صل فاني يعقوب
دمى و دمى كلها مسكوب

“Hayat geçmiş, benim arzularım, sönmüştür.

Ne kalbim ne de sevgilim bana itaat etmiştir.

Gözyaşlarım ve kanım, her ikisi de akmıştır.

Ey güzelliğin Yûsuf'u gel, çünkü ben Ya'kub'um.”

Daha sonra aynı sayfada keza Arapça şu notlar yer alır :

خَذُوا بَدِيْ هَذَا الْغَلامَ فَانَهُ رَمَانِي بِسَهْمِيْ مَقْلِيَهُ عَلَى عَهْدِ
وَلَا قَتْلُوهُ انِي اَنَا عَبْدُهُ وَفِي مَذْهِي لَا يَقْتَلُ الْحَرَبَ الْعَدْ

“Bu güzelin yerine benim kanımı dökünüz.
Ahdine rağmen iki gözünün okları ile baña kasdediyor.
Onu öldürmeyiniz, çünkü, ben onun kölesiyim.
Benim mezhebimde ise köle yüzünden hür olan öldürülmez.”

Aynı sahifede müstensih hakkında su malumat verilmektedir :

جريدة الفقير حاج سليمان العمري الامام بقلعة حلب بالمسجد العمري
“Bu notları, Haleb kal’ası el-Ömerî mescidinde imam olan,
Hacı Süleyman el-Ömerî yazdı.”

Bütün bu notlar hoca Süleyman el-Ömerî’ye mi aittir meselesi açıklanmadan kalmaktadır. Notların dikatle incelenmesi bunların muhtelif şahıslara ait olduğu neticesini çıkarmak imkânını vermektedir.

Varak 118^anın başında şu Arapça ibâre yazılmıştır :

قال بعض الحكماء يبغى للماقال ان يكون فيه عشر خصال من اخلاق الطير والبهائم سخاء الديك وامامة الاجام وصمت الباز وحدر النر اب وحزن الطاووس وبصيرة الهدهد وثقة الفهد وصدق الفرس وصبر الجبل ود الكلب

“Filozoflardan biri dedi : Akıllı insanda, hayvan ve kuşlarda bulunan, on hasletin bulunması gerekdir : horozun cömertliği, güvercinin saflığı, doğanın susması, karganın sakınma ve ihtiyatkârlığı, tâvûsun gam ve kederi, hüdhudün gözleri (nin basireti), pârsin azameti, atın doğruluğu, devenin sabrı ve köpeğin sevgisi.”

Aynı sahifenin sonunda şu Arapça vecize yer almaktadır :

أرى ذا الغنى في الناس بسعيون حوله
وان قال قولًا تابعوه وصدقوا
فذلك ذات مال ما دام [ف] غباء
وان زال عنه المال يوماً تفرقوا
“Ben, zenginin etrafını insanların çevirip koştuşuklarını görüyorum.
Zengin bir şey söylerse onu tasdik ediyor ve ona tabi oluyorlar.
Bu, onda zenginlik devam ettiği müddetçe devam eder.
Bir gün onda zenginlik yok olursa insanlar onun etrafından dağılırlar.”

Varak 118^bnin çift dörtkenleri arasında biz üç beyit meydana çıkarıyoruz :

تون بile degül ululuh bil yakın
Eşsek atlas kiyse eşsektür hemin

“Kıyafet örtü olarak (hakikatin mahiyetini) meydana çıkarmaz.
Eşek atlas giyse yine eşek kalır.”

Kendüdin yegibile niçe şüm olur
Ası olmah devlete mezmüm olur

“Kendisinden üstün ile nasıl kötü olur.
Devlete ası olmak fenadır.”

Tavarına kimse mağrur olmaya
Zür-i bázusına tekye kılmaya

“Ah, Kimse zenginliğine mağrur olmasın.
Ah, kimse kolumnun kuvvetine dayanmasın.”

Görünüşe göre bu beyitler, daha sonraki devirlerde, Oğuz dili veya diyalekti temsilcileri tarafından yazılmıştır ki, bunuda kelime (degül, ası olmah, şüm olur), gramatik (-mah, -masa, -na, -luh) ve fonetik (eşsek, kiyse) deliller göstermektedir.

Yukarıda verilen dörtlükler, gazeller, beyit ve muhtelif vecizelerin yazarlarını tesbit etmekle Kutb'un tek olan “Husrev ü Şirin” yazmasının hangi ellere düştüğünü ve nerelere gittiğine dair izah imkanı verilmiş olmaktadır.

= İ L Â V E =

Sayın E. İ Fazılov'un makalesine, yazmada olan fakat makalesinde bulunmayan şu bölümler ilâve edilmiştir:

1. Yazmanın kapağındaki, Turc, 312 numarasından sonra diğer sahifede, şu Fransızca ibare görülmektedir.

Volume de 118 Feuillets plus le Feuillet A préliminaires 15 Mai 1878
“118 varaktan ibaret bir cilt ve mukaddimeyi ihtiva eden A varağı,
15 Mayıs 1878”

2. Aynı sahifenin arkasında no 690 başlığı ile başlayan yazmanın tavsifini yapan 12 Satırlık şu Fransızca not yer almaktadır.

Khosrew ve Chirin livre en vers turcs tartares tel qu'on le parle dans la Transoxane et au nord de la mer Caspienne. Il est en 4° de 118 feuillets qui sont cotés. L'écriture en est médicore.

Ouvrage composé l'an 785 de L'hégire par Berekeh, tartare du pays de Kaptchak qui est le nom de la Tartarie qui est au nord de la mer Caspienne.

Il contient les amours de Khusrew 23 (ème) Roy de Perse de la 11ème dynastie dite les Sassaniens et ceux de Chirin sa maîtresse.

Hazar denizinin kuzeyindeki Maveräünnehr'de konuşulan Tatar Türkçesi ile bir Husrev ü Şirin nüshası. O, orta boyda 118 yaprağı ihtiva eder.

Eser, Hazar denizinin kuzeyindeki Tataristanın bir kısmı olan Kıpçak memleketinin bir Tatarı olan Berekeh tarafından Hicri 785'de yazılmıştır.

Eser, Sasanilerin 11. hanedanından Pers kralı 23. Husrev'in, sevgilişi Şirin ile aşklarını ihtiva eder."

A. Zajaczkowski'nin tipki basım neşrineinde çıkmayan fakat TDEB Seminer kütüphanesindeki fotokopide net olan Arap harflerinin geçtiği ilk sahifede şu ibareler yer almaktadır.

- I. [رأى] الواحد كالسلك Bir kişinin fikri bir tel iplik gibidir.
- ورأى الآتین مخطبین مومنين İki kişinin fikri hatalı ve itimad edilir olabilir.
- ورأى الثالثة جبال لا يقطع Üç kişinin fikri kesilmeyen, ipler gibidir."
- II. من كتم سره ملك [راسه] "Sırrını gizleyen başına sahipolur."
- من باح عاًكتم اوقه الندم "Sırrını açıklayan pişman olur."
- III. Bu satırlardan sonra daha ince kaleml ve açık renk mürekkeple yazıldığı için net olarak fotokopiden okunamayan Türkçe bir dörtlük yer almaktadır.
- IV. Bu türkçe dörtlükten sonra kalın kalemle yazılmış şu Arapça beyitler gelmektedir.

قد افلح من كان من المشق بعيد من يحفظ نفسه عن الملق سـ[يـد]

Aşktan uzak olan kurtulur

Canını aşktan koruyan seyyid olur"

الماشق كـلـقـيلـ بـلـ ذـاكـ يـزـيدـ منـ مـاتـ مـنـ المـشـقـ قـدـ مـاتـ شـهـيدـ

"Aşık olan maktul gibidir. Hattâ daha da beterdir.

Aşktan ölen şehid olarak ölürl".

V. Sahifeden alt kısmında şu ibareler yer alır.

خدمة الملوك لرسم خزانة السيفي تمر باى تغمده الله برحمته واسكنه فسيح جنانه

“Kölenin, Seyfî Temirbay’ın kütüphânesine hizmeti Allah onu rahmetine gark etsin ve geniş cennetlerine yerleştirsin.

ياعاذل فيه قل اذا دعا كف اسلوب بي كل وقت وكل مخلو
 “Ey beni tenkid eden söyleyeceğini söyle. Her zaman başımda olan seyden nasıl teselli bulurum. Bu hal başımdan her geçtiği zaman tatlılanıyor.”

Bu ibâre 118^b de tekrar geçmektedir.

4. Sayın yazarın yayınladığı “ok, atınağa, sökek, erkebçi, yaşşı” misrai ile başlıyan dörtüğün altında sarılık hastalığının tedavisi için şu tarife yer almaktadır.

فائدہ یؤخذ ورق فجل ویدق [و] یصر ماءہما ثم یصب علیہ ثلاثة در اهم ملح ینفی الصفر

“Not : Şalgam yaprağı alınıp dövülür. Suyu sıkılır. Sonra üzerine üç dirhem tuz ekilirse sarılığı ortadan kaldırır.

5. Yazmanın Arapça ön sözünün bulunduğu varak 1^a daki “yüzünğ şat-rancına baktum ‘aceblermen bu leclâci’” misrai ile başlıyan beyit yazar tarafından yukarıda verilmiştir. Yine bu sahifeden alt kısmında şu Arapça ibâre bulunmaktadır.

دخل في ملك الفقر المقر بالقصير الراجي غفرانه المنان العمري حاجي سليمان الامام بقلمة حلب المسجد العمري كتبه الواقع رحمة الله عليها

“Kusurumu kabul eden ve Allahın affını dileyen Haleb Kalesindeki Mescid el-Ömerî imamı Hacı Süleyman el-Ömerî’nin mülküne girmiştir.”

Yine aynı sahifeden üst sol köşesinde aynı kalem ve kalın yazı tipi ile şu ibare görülür.

منبه خطده عين دعوة عين [...] رحمة الله فاتله ارحم الله كتبه حرمه الفقير حاجي سليمان العمري الامام بقلمة حلب بمسجد العمري

“Allah söyleyene rahmet etsin, Katibine merhamet kilsin. Bunu Haleb Kalesinde Mescid el-Ömerî’de imam olan fakîr Haci Süleyman el-Ömerî yazdı.”

6. Yazmanın 117^b sahifesinin yan kısmında bir beyit görülmektedir. Fakat bu beyitin ilk misrai yaprağın kesilmesi sonunda tahrib olmuştur.

عوْنَىٰ مَسْتُولٌ [الْمَهَاجِرَةُ]
إِذَا فَارَقْتَ عَيْنَ يَرْدِيهِ بَغْرِهِ يَخْرُجُ عَلَى خَدِيِّ يَرْجِ الْمَدَامَعِ

7. Yazmanın son sahifesi olan 118^b nin alt kısmında şu beyit görülmektedir.
فَهَاجَرَهُ حِينَ خَوْفٍ مِّنَ الْمَجْرِيِّ
خَشِيتْ عَلَيْهِ الْبَنْ مِنْ طَوْلِ وَصْلِهِ

“Uzun vuslat dolayısıyle ona göz dokunmasından korktum.
Ve ayrıldıktan korktuğum zaman ondan ayrıldım.”

Sayın Fazilov'un makalesine bu ilâvelerin yapılmasıyle Kutb'un “Husrev ü Şîrîn”inde bulunan metin dışı hotların tamamı böylece yayınlanmış olmaktadır.

İşte şâhîdeye ait bu beyitlerin TDED

atılımına myös müllerîb spâcî târiqey (fâl) mürâbâ' i hâkî
mâbûdî mâbûdî mâtîdeye mâtîdeye myös mâtîdeye myös mâtîdeye

Ataç qâdirîy^a bâlî^b dârî^c sâbî^d sâbî^e sâbî^f sâbî^g sâbî^h sâbîⁱ sâbî^j sâbî^k sâbî^l
sâbî^m sâbîⁿ sâbî^o sâbî^p sâbî^q sâbî^r sâbî^s sâbî^t sâbî^u sâbî^v sâbî^w sâbî^x sâbî^y sâbî^z

Ataç qâdirîy^a bâlî^b dârî^c sâbî^d sâbî^e sâbî^f sâbî^g sâbî^h sâbîⁱ sâbî^j sâbî^k sâbî^l
sâbî^m sâbîⁿ sâbî^o sâbî^p sâbî^q sâbî^r sâbî^s sâbî^t sâbî^u sâbî^v sâbî^w sâbî^x sâbî^y sâbî^z

Ataç qâdirîy^a bâlî^b dârî^c sâbî^d sâbî^e sâbî^f sâbî^g sâbî^h sâbîⁱ sâbî^j sâbî^k sâbî^l
sâbî^m sâbîⁿ sâbî^o sâbî^p sâbî^q sâbî^r sâbî^s sâbî^t sâbî^u sâbî^v sâbî^w sâbî^x sâbî^y sâbî^z

Ataç qâdirîy^a bâlî^b dârî^c sâbî^d sâbî^e sâbî^f sâbî^g sâbî^h sâbîⁱ sâbî^j sâbî^k sâbî^l
sâbî^m sâbîⁿ sâbî^o sâbî^p sâbî^q sâbî^r sâbî^s sâbî^t sâbî^u sâbî^v sâbî^w sâbî^x sâbî^y sâbî^z

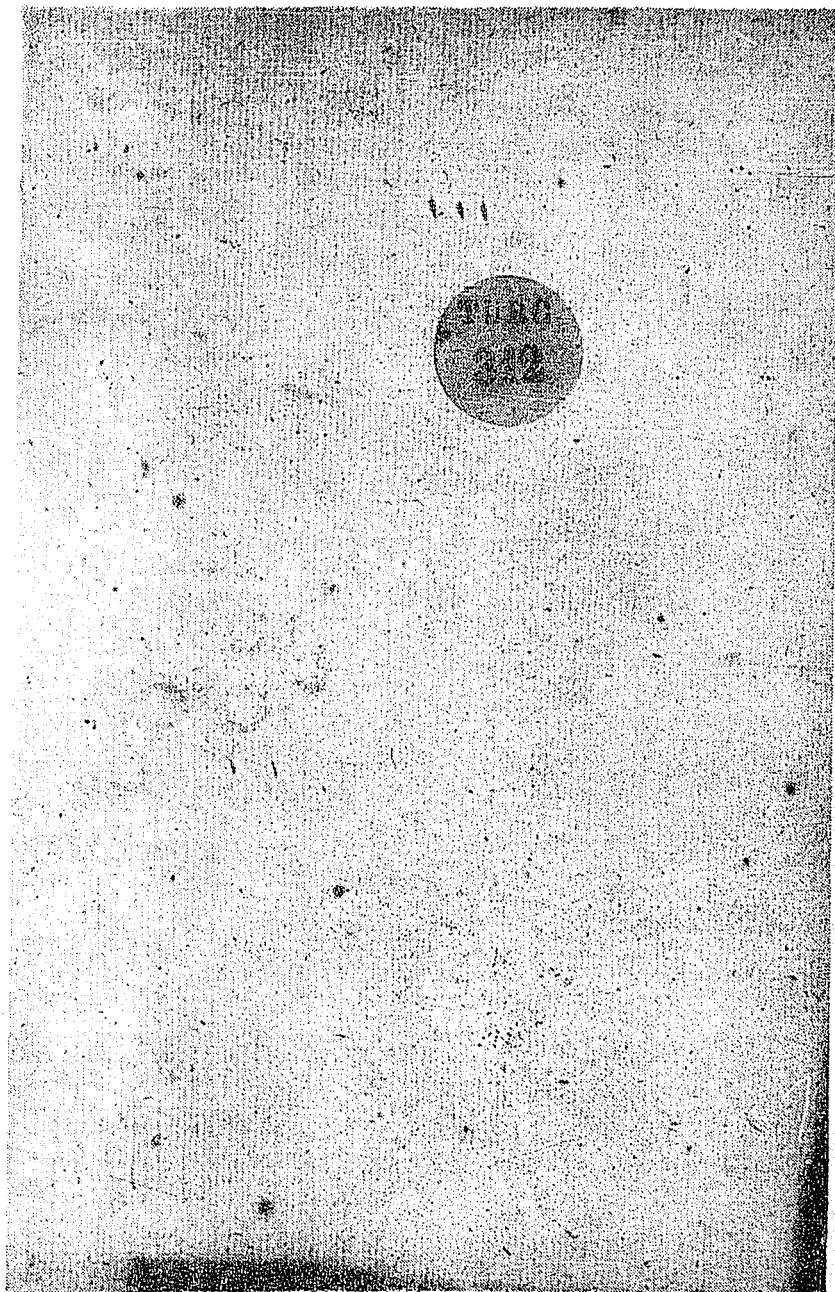
Ataç qâdirîy^a bâlî^b dârî^c sâbî^d sâbî^e sâbî^f sâbî^g sâbî^h sâbîⁱ sâbî^j sâbî^k sâbî^l
sâbî^m sâbîⁿ sâbî^o sâbî^p sâbî^q sâbî^r sâbî^s sâbî^t sâbî^u sâbî^v sâbî^w sâbî^x sâbî^y sâbî^z

Ataç qâdirîy^a bâlî^b dârî^c sâbî^d sâbî^e sâbî^f sâbî^g sâbî^h sâbîⁱ sâbî^j sâbî^k sâbî^l
sâbî^m sâbîⁿ sâbî^o sâbî^p sâbî^q sâbî^r sâbî^s sâbî^t sâbî^u sâbî^v sâbî^w sâbî^x sâbî^y sâbî^z

Ataç qâdirîy^a bâlî^b dârî^c sâbî^d sâbî^e sâbî^f sâbî^g sâbî^h sâbîⁱ sâbî^j sâbî^k sâbî^l
sâbî^m sâbîⁿ sâbî^o sâbî^p sâbî^q sâbî^r sâbî^s sâbî^t sâbî^u sâbî^v sâbî^w sâbî^x sâbî^y sâbî^z

FAZİLOV

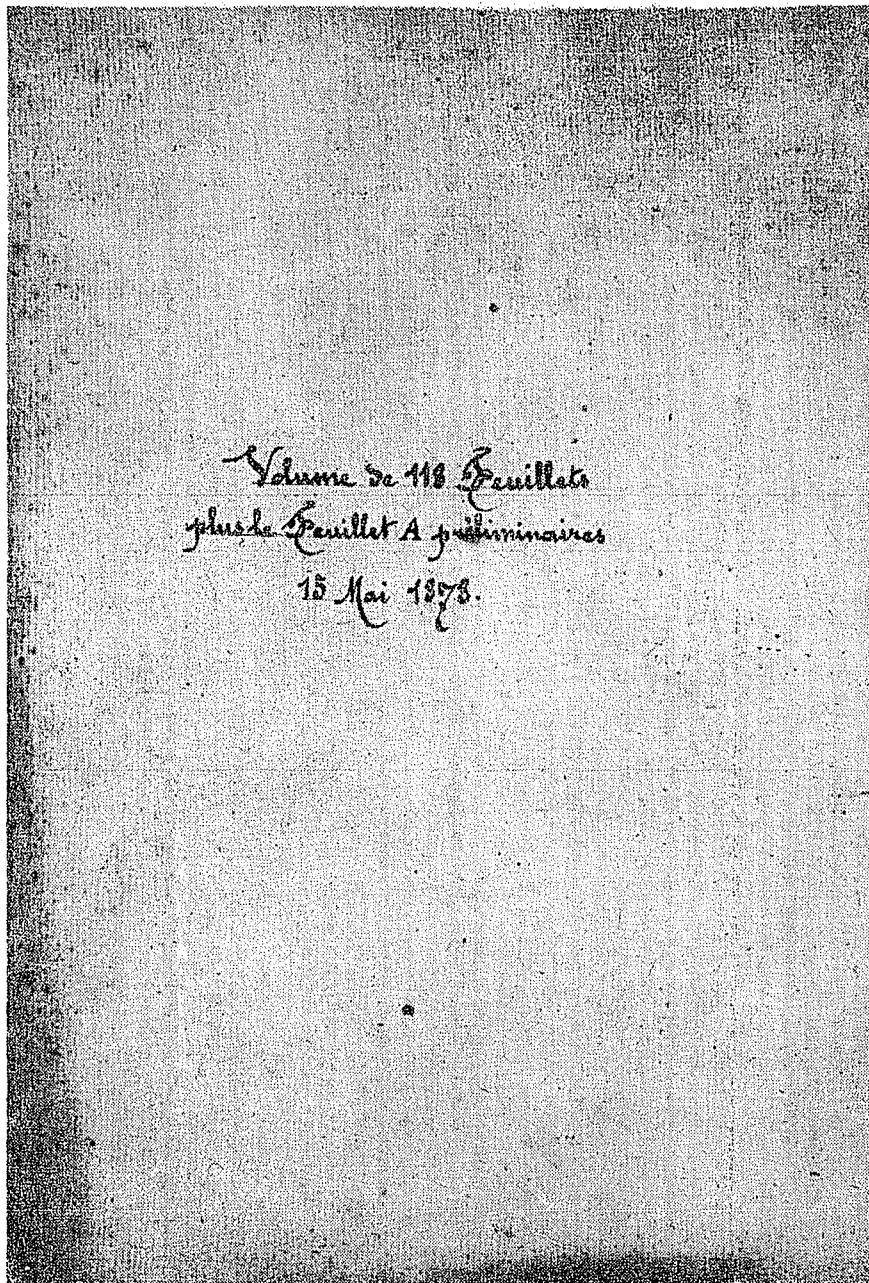
LEVHA I

Kutb, Husrev ü Şirin

FAZİLOV

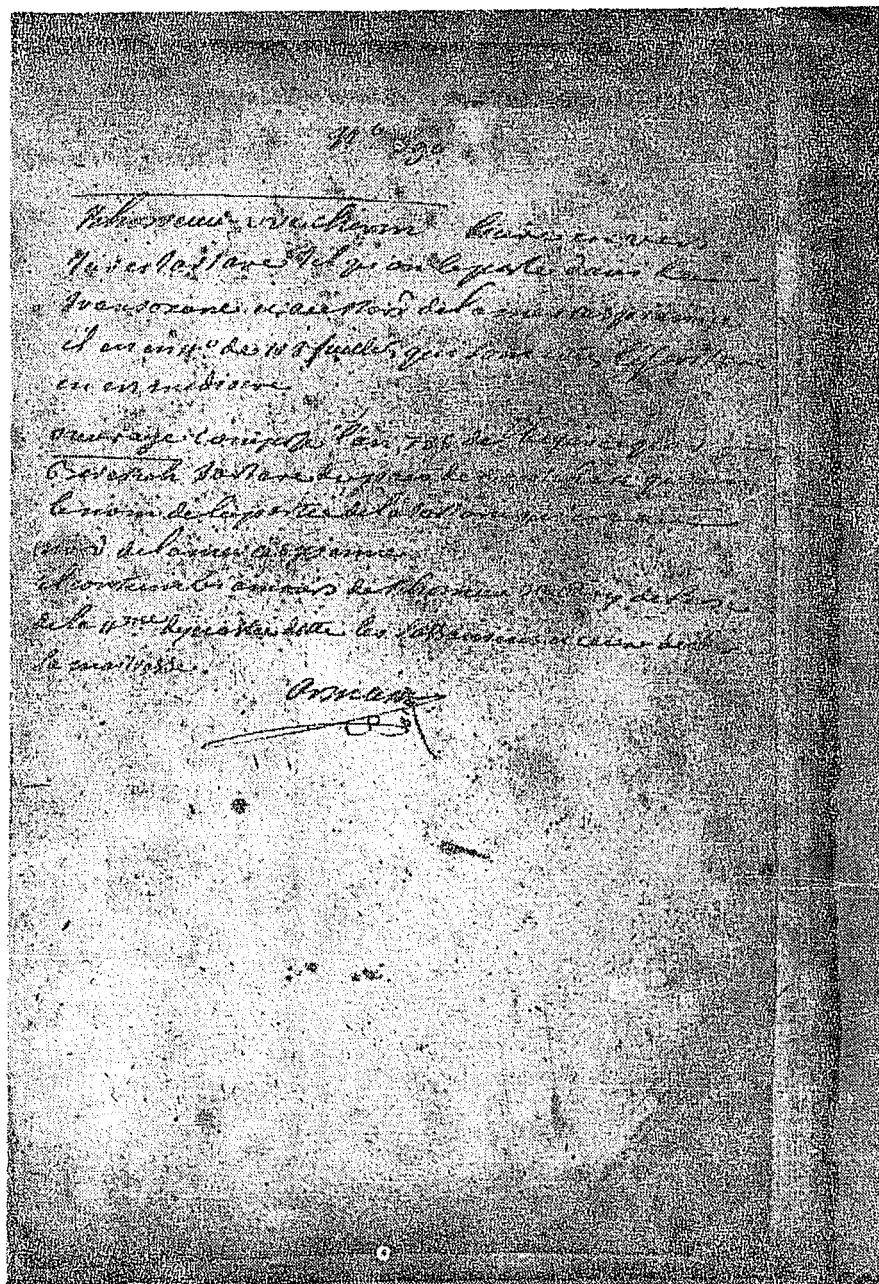
LEVHA II

Kutb, Husrev ü Şirin

FAZİLOV

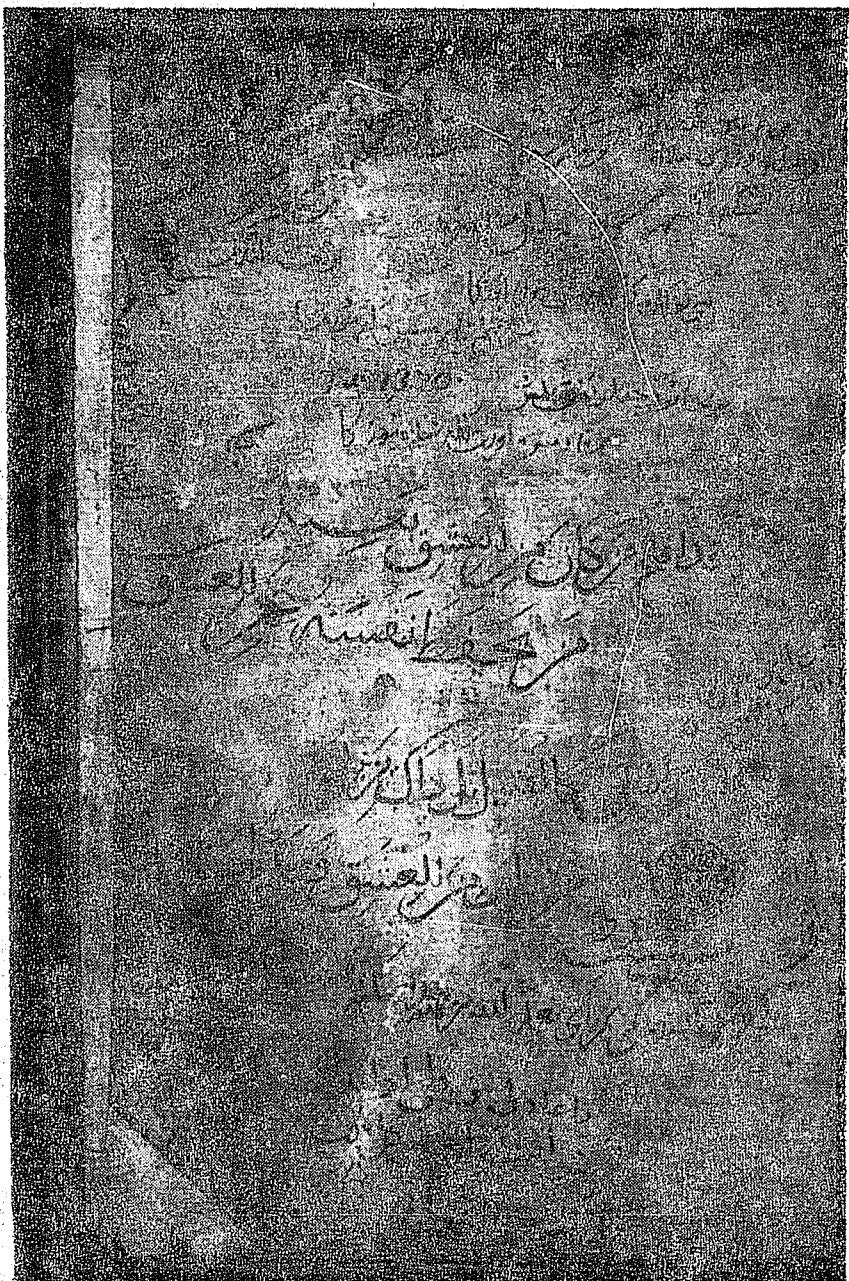
LEVHA III

Kutb, Husrev-ü Şirin

FAZİLOV

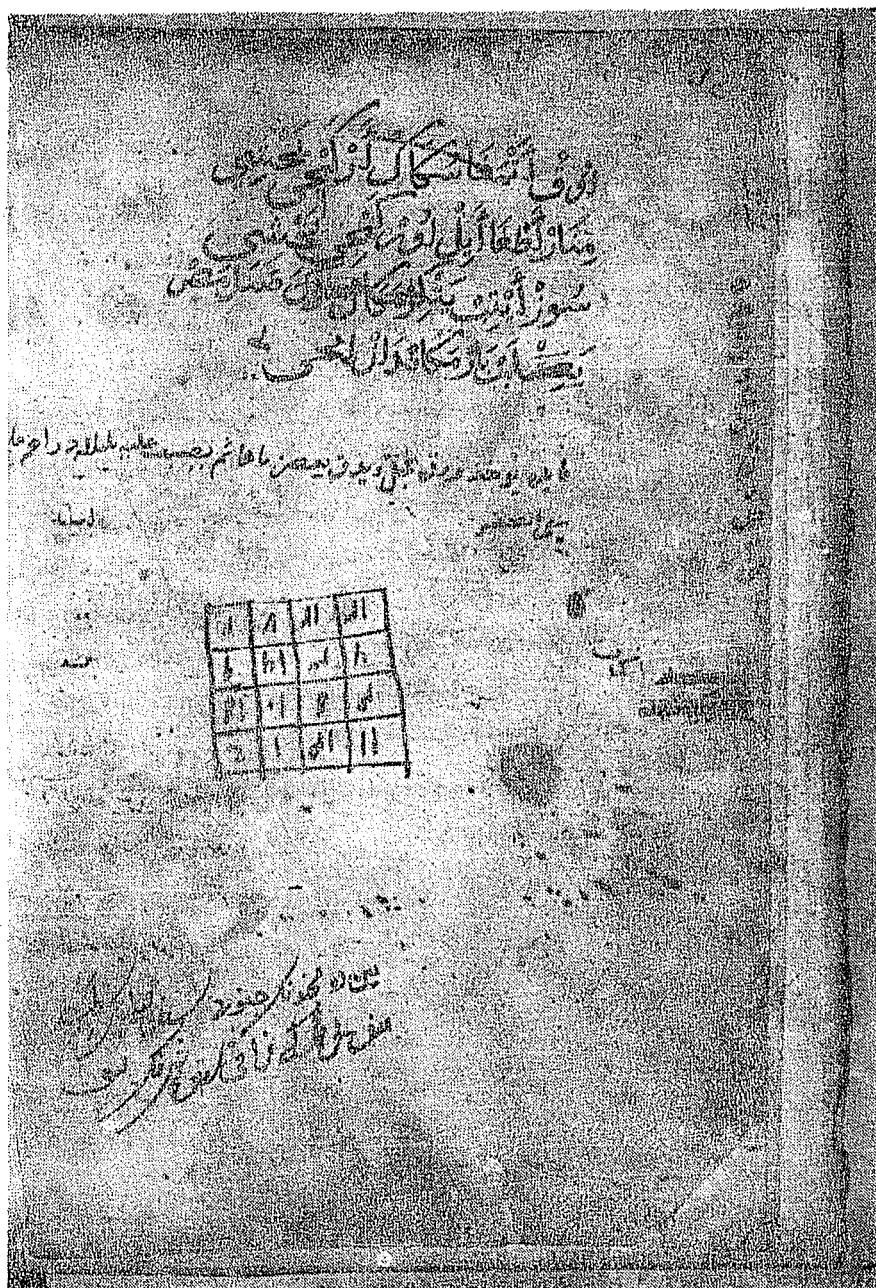
LEVHA IV

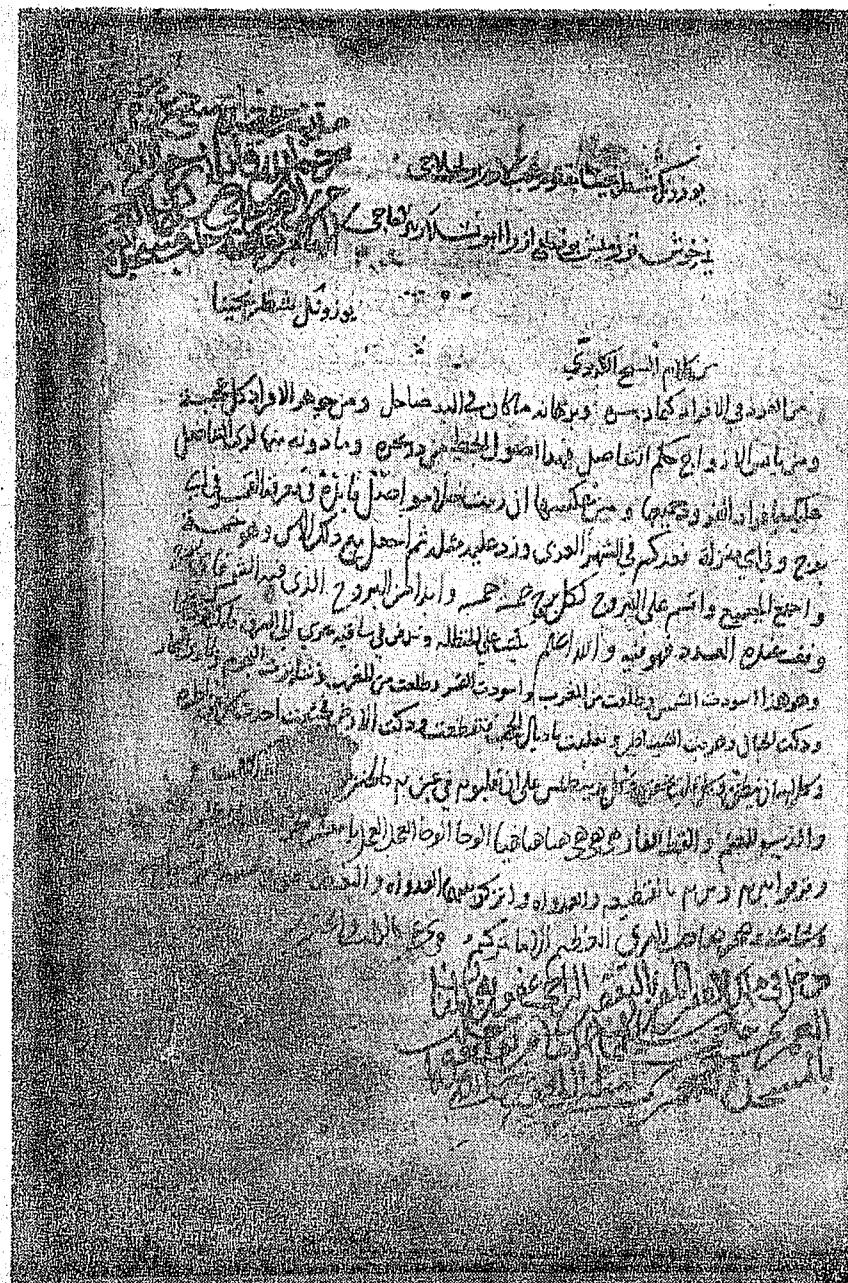
Kutb, Husrev ü Şirin

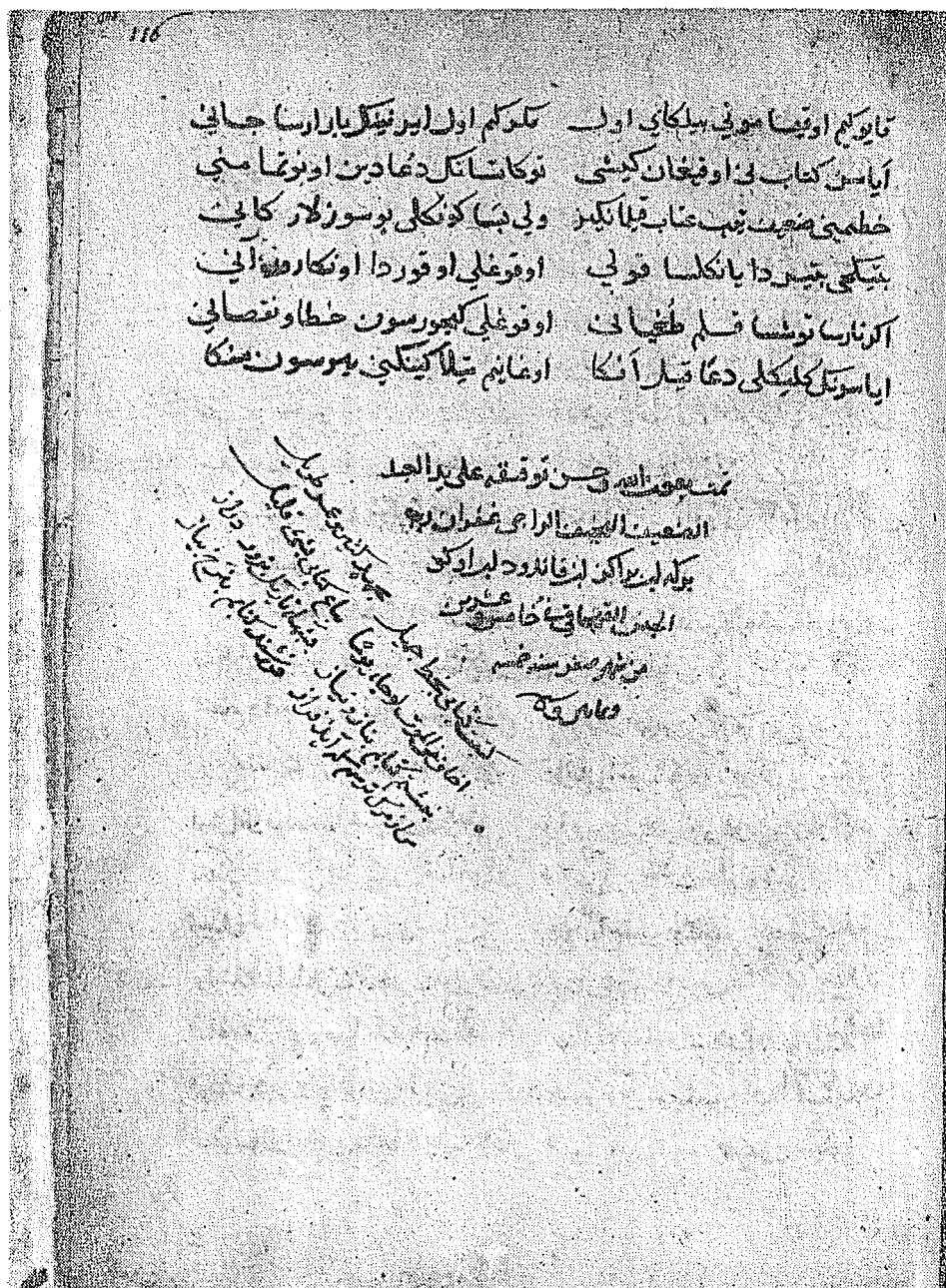
FAZİLOV

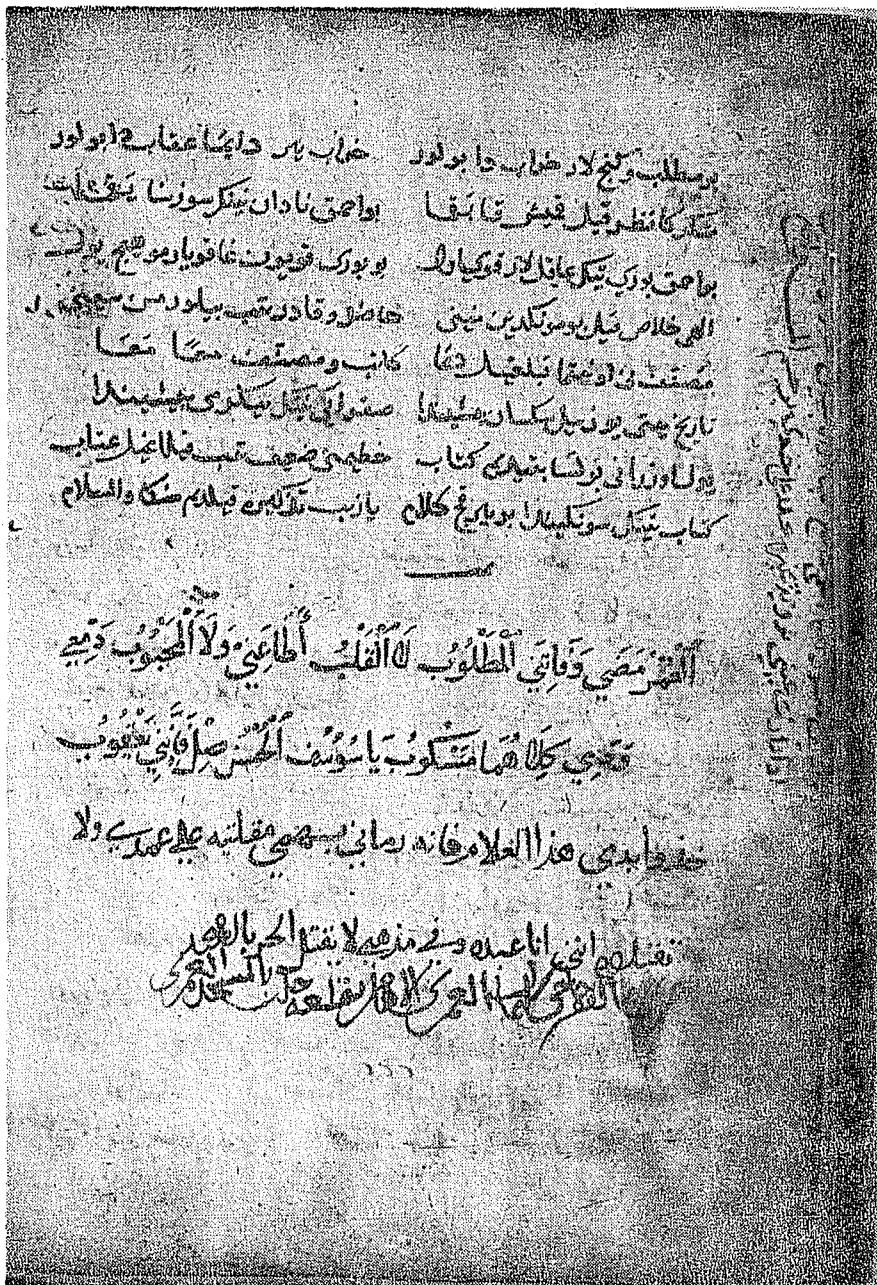
LEVHA V

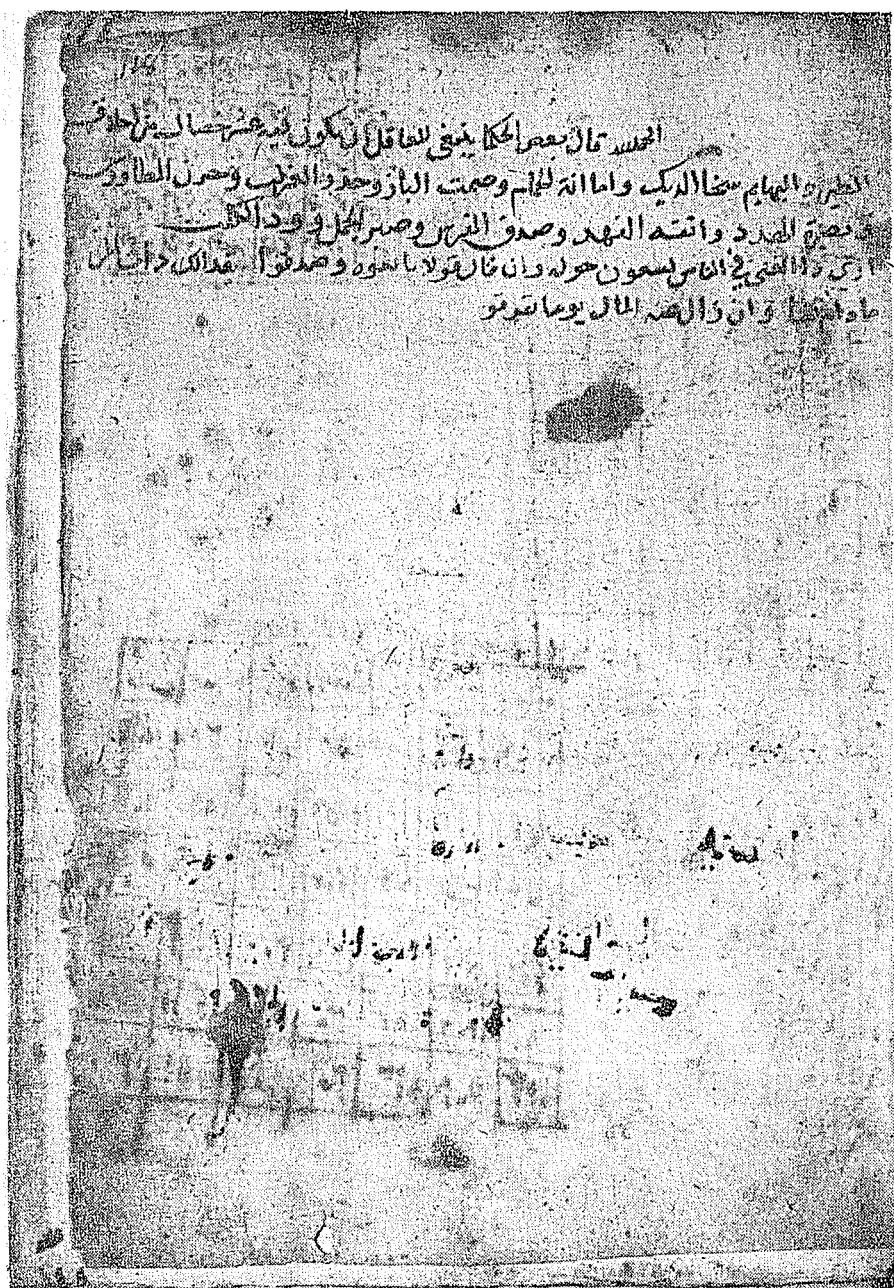

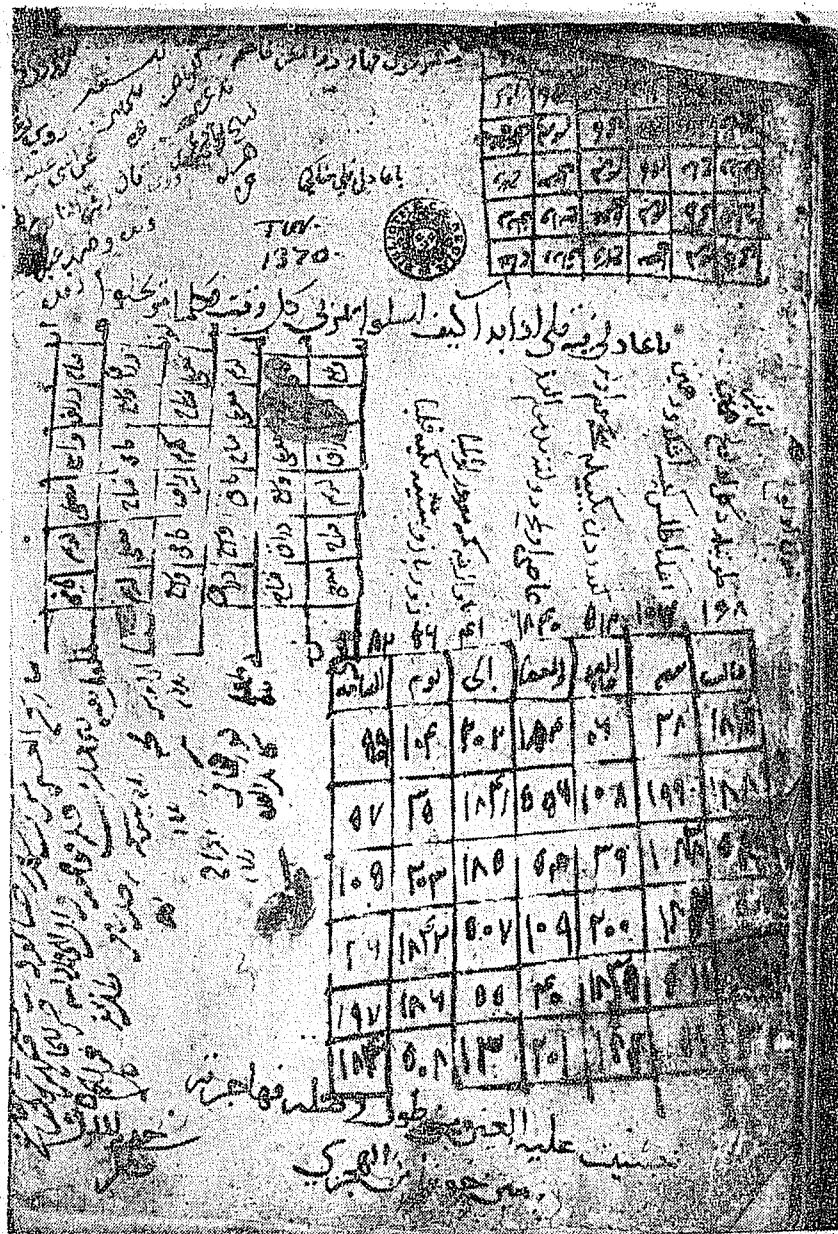
Kutb, Husrev ü Şirin

Kutb, Husrev ü. Şirin, v. 1^a

Kutb, Husrev ü Şirin, v. 118^a

Kutb, Husrev ü Şirin, v. 118^b